

ANUL II.

Nr. 49

SIBIU,
6 Decembrie
1931.

Supliment la foala „Lumina Satelor” | Un număr din foale costă: Leu 2·50 | Abonam.: 1 an (fără „L. S.”) 100 Lei

Un botez la Patifon

În legătură cu cele ce a spus aici, în numărul trecut,
I. P. Cuv. părintele arhimandrit, Iuliu Scriban.

În numărul trecut am reprodus aici, în fruntea foii, un articol al I. P. Cuv. Sale, părintele Scriban, în legătură cu Oastea Domnului. În acel articol era și o constatare dureroasă: »preoțimea n'a luptat contra beției și alcoholului... au luptat preoți singuratici, dar preoțimea, nu«.

Este acesta un adevar ce nu se poate tăgădui. Îl arată pe tot locul faptele. O dovadă din cele multe: dacă slujitorii Domnului ar fi luptat cu îndărătnicie contra acestui mare vrășmaș, alcoholul n'ar fi pătruns — aşa cum a pătruns în slujbele noastre bisericești, în hramurile mănăstirilor, în praznicile și datinile noastre bisericești etc.

Pătrunderea alcoholului tocmai acolo unde trebuia să i se spună răspicat: »pe aici nu se trece!« — este o dovadă că în direcția aceasta, »lupta cea bună« nu s'a luptat. Cei ce trebuiau să ducă lupta, au închis ochii și Evanghelia în fața răului.

Nu acuzăm pe nimeni. E vorba numai de o constatare. Dacă e vorba de acuzare, apoi eu mă acuz pe mine însuși, gândindu-mă că și eu — când eram preot la țară — de atâtea și atâtea ori am închis ochii și Evanghelia față de răul alcoholului, pentru ca să »nu mă stric« cu oamenii și cu... căciunarii. Îmi trebuia »pace« și »liniste«.

Constatarea făcută de părintele Scriban, — durere — stă și azi în picioare.

O pildă dureroasă. Bolnavii dela sanatorul din Geoagiu — unde am zăcut și eu — aveau

un Patifon cu care se delectau. Si știi care era piesa (placa) cea mai »delectatoare«? Una intitulată: Botezul. Un lucru amarnic și duros!

Botezul începea, frumos, în Biserică, cu slujba preotului. Se auziau »lăpădările de Satan« și acordul preadulcelor noastre slujbe bisericești.

Dar îndată după aceasta, urma la rând »slujba« cealaltă, a diavolului. Urma cea mai desmățăță petrecere lumească. Oratori beți se întrec în toaste. Se aud strigăte: urrra!... trăiască nașul... urrra!

Și, o minune, auzi-l și pe preotul. E de față și aici, la »slujba« astălaltă. Tine un toast într-o limbă care nu prea e »a Canaanului«. »Trăiască popa!!« Urrra... se aud strigăte din toate părțile.

Ce lucru grozav, ce crimă! Eu, de căteori, auziam din camera mea, »acordurile« acestui botez, mi se umpleau ochii de lacrimi.

O taină așa de mare și sfântă, cum e Botezul, să ajungă o »piesă« de râs și »delectare«! Autoritățile noastre bisericești ar trebui să cerceze acest lucru. De unde au luat domnii dela Patifon acest »botez«? Li s'a dat concursul unui preot pentru imitarea slujbei? Si de unde permisia fabricanților de Patifoane de a ne batjocori sf. slujbe. Si — mai ales aceasta — unde este cuvântul nostru de protest pentru astfel de crime?

E ceasul al 12-lea ca noi, preoțimea întreagă, să pornim ofensivă și luptă contra vrășmașului de veacuri: alcoholul și beția.

O ceată de 50 ostași.

Prea Cucernice Părinte! De un an și jumătate am apucat pe calea măntuirii noastre sufletești căutând în tot chipul să ne înfrângăm dela toate reale, să luăm calea cea adevarată carea duce la fericirea cea vecinică, adecă la măntuire.

La început am fost mai mulți dar din aceștia »multi chemați, puțini aleși« am mai rămas aceștia 50 de însi mai jos înșirați, în frunte cu văstorul nostru sufletește.

Urmează îscăliturile celor 50 luptători, în frunte cu păstorul lor, părintele Gh. Agârlaci. Domnul să le ajute!

Văstorul Oastei, din com. Berzovia (Banat).

În Oaste au mai intrat:

Din Dondoșani (jud. Soroca): Paraschiva Moldovan, Alexandru Moldovan, Trăfan Moldovan și soția Olga.

Din Zepodeni (jud. Vaslui): Efrem Nițică, Constatin Fl. Bârlădeanu, Zaharia Acatincăi.

Din Tisa (jud. Hunedoara): oficiu Câmpuri-Surdur, gara: Muntean Isosif, comerciant.

Din Fărcașa (județul Neamț): Isosif și Grigore Filip, frați.

Din com. Budinț (jud. Timiș): Ioan Ficătărean.

Pe drumul Damascului.

Trei vestite teatraliste care au rupt-o cu lumea — mișcătoarea lor convertire.

Mare răsunet a fost în timpul din urmă, în lumea teatrală dela Paris. Trei din cele mai vestite teatraliste de acolo, au rupt-o brusc cu teatrul și lumea și s-au retras în Domnul. Retragerea lor — adevarată schimbare din drumul Damascului — este plină de amănunte mișcătoare.

Una din ele, Eva Lavalliere, era răsfățata Parisului. Era în plinul succeselor ei și juca seară de seară cu teatrul gemând de lume. Primia sume fantastice și avea o avere uriașă. Dar într-o seară s'a întâmplat ceva extraordinar. Teatralista fusese întâmpinată, ca de regulă, în aclamele mulțimii. Dar întrând în cabină (în căsuță de unde se pregătea de eșire pe scenă), acolo s'a petrecut marea minune din drumul Damascului. Actrița Eva fugă, plângând, pe ușă din dosul teatrului și dispără în noaptea Parisului. E atât de desgustată de viață ei încât vrea să sară în apa Senei (râul ce curge prin Paris). Lumina Domnului însă o oprește. Se reculege. În sufletul ei se aprinsă o lumină nouă. Se retrage la țară în o viață trăită cu Domnul și își petrece azi restul vieții ajutând pe cei bolnavi, săraci și năcăgiți.

Tot atât de mișcătoare e și convertirea dnei Huatin, care după ce s'a retras dela teatrul, și-a pus talantul în slujba Domnului: cântă pentru ajutorarea celor bolnavi, săraci și lipsiți.

A treia este artista Suzanna Delorme, al cărei chip îl dăm alături. Si ea era o »stea« a Parisului, fiind în plin succes răsunător. Teatrul unde juca, mama totdeauna de mulțimea »admiratorilor«. Firește, cred că e de prisos să mai spun că toate aceste teatre erau ca toate teatrele »moderne«: pline cu cântări și jocuri ajătoare de patimi lumești. Cele 3 actrițe jucau și ele în »slujba diavolului«.

Fără de veste s'a retras și Suzanne Delorme din teatru într'un chip foarte mișcător (pe care l-am cunoscut într-o revistă germană).

La ceasul dat, teatralista apără într-o haină lungă și

neagră. »lubiții mei ascultător — începu ea — eu vă zic în seara aceasta, rămas bun... rămas bun dela cântările și jo-curile mele... rămas bun căci eu mi-am schimbat stăpânul... eu am trăit până acum o viață perdată și am ajutat și pe alții să-și piardă viață... eu am aflat acum pe Domnul și Măntuitorul meu Isus Hristos... m'am aflat pe mine însu-mi și rosturile vieții mele... am slugit destul diavolului, de acum vreau să slugesc Domnului... și acum de rămas bun, să vă mai cânt o ultimă cântare...«

Si începu teatralista a cânta cu glas dulce și fermecat un cântec anume făcut pentru această despărțire, un cântec ce zicea cam așa:

Cântecele mele s-au schimbat
Glasul meu ce vă chiami spre iad
Vă chiamă astăzi la Domnul
Lui, să-i urmeze tot omul. —

După viață trăită 'n zadar
Eu trec astăzi un mare hotar
Viața mi se frângă în două
Incep să trăiesc o viață nouă. —

Eu mi-am schimbat de-acum stăpânul
Viața întreagă mi s'a schimbat
Eu am murit și-am inviat
La o viață nouă c: Domnul. —

Si s'a depărtat artista, însotită de mulți ochi ce lăcrima. Unele ziare au scris că atare »dragoste nenorocită«, a dus-o la măntuire. Cauza era însă o »dragoste norocită«: era dragostea scumpului nostru Măntuitor.

Am pus aceste pilde în fața Oastei și ostașilor să învățăm și noi că omul cel nou se naște pe drumul Damascului; se naște prin o totală rupeare cu »lumea« și o totală predare Domnului.

Războiul cel sfânt ce se dă pentru cucerirea unui suflet.

Diavolul începe pertractări cu Emanuil prin sfetnicul său, Nesupunerea. — O minunată învățătură despre ce înseamnă o viață predată pe deantregul Domnului.

Înțelegând Diavolul despre atacul tot mai intențit al lui Emanuil contra cetății Sufletul, a ținut un mare sfat cu sfetnicii săi. În timpul acela trăia în orașul Suflet un mare viteaz al Diavolului cu numele Nesupunerea. Era doar cel mai iubit dintre toți sfetnicii și vîțegii Diavolului. Pe acest sfetnic l-a sfătuit Diavolul să meargă să să ceară audiență la Emanuil. Si l-a sfătuit și ce să spună în această audiență.

Te ascult, Stăpâne, a zis Neascultarea și prezintându-se în fața lui Emanuil, a zis:

Marele Voevod! Eu sunt trimisul șefului meu cel bun, Diavol! Am venit trimis din partea lui cu unele declarații! Prin mine, șeful meu declară că, pentru evitarea războiului, el se învoește a intra în tratative cu D-voastră. El vă ofere să luati în stăpânire (fără război) o jumătate din oraș, iar cealaltă jumătate să ramâne lui. Vă rog să-mi răspundeti de primii D-voastră aceasta propunere?

La aceasta, Emanuil a răspuns: Orașul Suflet este întreg al meu, el îmi este dat mie, este cumpărat de mine, și de aceea nu cedează nici o parte din el.

Nesupunerea: În cazul acestui refuz, șeful meu m'a autorizat a vă declara că el se învoește și la aceea, ca Dv. să stăpâniți cu numele întreg orașul, numai să-i dați și lui o mică parte din el.

Orașul întreg este al meu — a răspuns Emanuil — eu vreau să fiu singurul lui Stăpân.

Nesupunerea: Iată și în acest caz, șeful meu arată o

mare bunăvoie! el se învoește, ca Dv. singur să stăpâniți întreg orașul, numai să-i permită lui din când în când să cerceteze Sufletul și să stea acolo modest, pe un anumit timp.

La aceasta Emanuil a răpus hotărât: Tot ce mi-a dat Tatăl mie, va veni la mine, și

din ceeace mi-a dat El, Eu nu voi pierde nimic — nu, nici măcar un fir din părul capului lor nu voi pierde. Si de aceea nimic nu-i dau, nici cel mai mic colț din oraș. Eu doresc să păstreze totul.

Nesupunerea: Dar, șeful meu se învoește la și mai puțin. El e mulțumit și numai

cu atât, permiteți-i ca unui vechi cunoscut, să intre din când în când în orașul Suflet, ca un călător, ca un drumeț, rămânând acolo, pe o zi, două, sau zece, sau pe o lună. Oare nici măcar atât nu poate primi șeful meu?

Emanuil a răspuns: Nu. Șeful tău să arătat lui David ca un călător și puțin timp a fost cu el, și acela era să-și piardă viață pentru aceasta, adecă viață sufletului. Eu nu pot permite nici o legătură între el și creația mea.

Nesupunerea: Dv. sunteți prea sever și crud. Dar dacă, de exemplu, șeful meu s-ar mulțumi și numai cu atât să-și cerceteze prietenii și rudelele ce le are în orașul Suflet și să-și continue afacerile comerciale ce le are acolo, oare nici măcar la aceasta nu va primi învoirea Dv.?

Emanuil a răspuns: Nu! Aceasta ar fi contra Voinței Tatălui meu.

Nesupunerea: Oare șeful meu nu va primi permisiunea a continua cu orașul cunoștințele sale sub nici-o condiție?

La aceasta Emanuil a spus: Sub nici o condiție. Sub nici o formă, orașul Suflet nu trebuie să se cunoască cu Diavolul; între ei nu trebuie să existe nici o cunoștință, nici o prietenie, nici o tovarăsie; toate acestea îl pot numai pângări și depărta dela iubirea mea. Si pe lângă aceasta se va turbura restabilirea păcii definitive, încheiate între el și Tatăl meu prin mijlocirea mea.

(Va urma).

Alte 10 găcitori Biblice.

51. Cari capitoare din Biblie să repetează de două ori?

52. Unde se spune că doi regi au fugit din calea insecțelor?

53. In care capitol stau împreună un brâu (cingătoare), un șlobojd, o cheie, un scaun și un ac, dar în cari nu se află metal?

54. Care oraș are mai mulți negustori decât stele pe cer?

55. Când au fost transportați într-un car împreună în gerii cu șoareci?

56. Despre cari persoane s'a spus că poartă haine albe ca zăpada?

57. Cine și-a alungat binefăcătorul, în loc să-i mulțumească?

58. Ce fel de oameni n'au mâncat pâine și n'au beut vin ani îndelungați și totuși au băut pe doi regi?

59. Pentru cine a fost Nr. 490 prea mult și totuși prea puțin?

60. Cine a venit la creșință numai atunci când a văzut pe un altul orbind?

Dela Oastea Domnului din Sibiu.

Ziua sf. Andrei; amintirea marelui mitropolit Șaguna — Călugărul martir, Sofronie.

Oastea din Sibiu își continuă cu râvnă cele 3 adunări săptămânaile.

In adunarea din Dumineca trecută — Luni, 30 Noemvrie, fiind ziua sf. Andrei, când se face și serbarea pomenerii marelui mitropolit Andrei Șaguna — a ținut și adunarea noastră să cinstescă amintirea marelui nostru Ierarh.

In legătură cu aceasta, a vorbit pe larg, frumos și mișcător părintele Nanu. A început cu icoana marelui apostol al Domnului, Andrei, care a propovăduit tocmai înspre aceste meleaguri. A trecut apoi la viața lui Șaguna, stăruind în deosebi îșupră de Dumnezeu blagoslovitei mame a marelui nostru Mitropolit, Anastasia. Icoana mamei Anastasia, cu grija și jertfele ei, a stors înduioșare și lacrimi.

Părintele Trifa a tâlcuit Evanghelia Duminecii, cu multe pilduri și cu aplicare la Oastea Domnului.

S'au cântat cântări frumoase și s'au declamat poezii mișcătoare.

In adunarea de peste săptămâna — odată cu comemorarea ce s'a făcut în congrèsul preoțesc delă Alba-Iulia — s'a făcut cunoscută și ostașilor istoria și amintirea călugărului Sofronie; un adeverat martir al credinței și bisericii noastre. Părintele Nanu a făcut istoria acestui martir, în icoane vii cari au stors lacrimi și au rămas în suflete; mai ales că luptele acestui martir s'au petrecut și aici la Sibiu și în jurul Sibiului.

Am avut între noi și frați și surori, veniți dela Cisnădie și Agârbiciu.

Indreptare. În raportul din anul trecut s'a strecurat o greșală de tipar. Sinodul dela Efes, care a întărit cultul Maicii Domnului, s'a ținut înainte de asta cu peste 1500 de ani.

În Oaste au mai intrat:

Din Gura Nișcov (jud. Buzău): Ioan N. Miron, Gheorghe V. Saul,

PSALMUL 1.

Fericit este bărbatul
Care toată viața lui,
Cugetă ziua și noaptea
Numără legea Domnului.

El de cei răi se ferește
Si de toți cei păcătoși;
La sfatul lor nu se duce,
Știe, că sunt măincinoși.

Cât de fericit în suflet
Este un astfel de om!
El s'aseamănă în totul
Cu un mândru, frumos pom.

Care la izvorul apei,
Cineva l'a răsădit,
Dându-și rodul său la vreme
Si umbră celui trudit.

Nu aşa necredincioșii
Si acei care fac rău;
Ei își vor lăua pedeapsa
Dela Domnul Dumnezeu.

Căci întocmai precum pleava
Este spulberată 'n vânt,
Tot aşa necredincioșii
Vor pleca de-pe pământ.

Si la dreapta judecată
Vor plânge, s'or tângui,
Dar va fi târziu atunci
Si 'n zădar se vor căi.

Iar cei drepti în haine albe
Vor primi cununa lor,
Si vor merge sus în ceruri
Cu dreptul Judecător.

Doar știe Stăpânul nostru
Calea celor rătăciti,
Si cunoaște foarte bine
Si pe cei neprihăniți.

I. Tudusciuc, inv.

In școala cea mare a Bibliei.

Un alt rod al cetirii sf. Scripturi: domolirea omului, după care se ivesc lacrimile.

In nrul 46 am arătat că cel dântai rod al cetirii în Biblie: e punerea pe gânduri a omului. Il pune pe gânduri pe om pentrucă Biblia spune adevărul fără nici o cruce și fără nici o dibuire în dreapta sau în stânga. Spre pildă, scris este: Cine vrea să fie prieten cu lumea, vrășmaș se face lui Dumnezeu (Iacob 4, 4). Categoric! Ori cu lumea, ori cu Dumnezeu.

Un alt rod al cetirii în Biblie este apoi domolirea animalului din noi. Prin poarta deschisă de Adam (și largită de noi prin trăirea în păcat), în ființa noastră a intrat multă otravă. În ființa noastră s'a întărit animalul. Inima năs'a împetrut.

Cuvântul lui Dumnezeu vine aici ca un ciocan. »Au nu sunt cuvintele Mele, zice Domnul, ca un ciocan ce sfarmă piatra (Ieremia 23, 29). Cuvântul lui Dumnezeu din Biblie sfarmă mereu împietrirea omului. Cine citește cu credință și râvnă Noul Testament, zi de zi se înmoiează omul cel împetrut, omul cel lumesc din el, până ce în sfârșit cade plângând la picioarele Crucii.

Sunt aceste nu numai lacrimile căinții, ci sunt și lacrimile dragostei și bucuriei pentru o viață nouă. Lacrimile sunt semnul — doar cel mai bun — că se naște omul cel nou. Precum topirea zăpezii și picurul streșinelor vestesc primăvara, așa și aici: lacrimile sunt semn de primăvară sufletească, de renaștere sufletească.

Lacrimile sunt un rod al lucrării Duhului sfânt. Este acesta un rod binecuvântat, care însă trebuie așteptat cu răbdare și trebuie stărtuit pentru el cu dragoste și răbdare. La urmă acest rod se iveste mai curând, la alții mai târziu.

Mai sunt încă multe de spus în legătură cu aceasta. Le vom spune într'un alt număr.

(Va urma).

Deslegarea gâcitorilor biblice din nrul 47.

Dăm în continuare deslegarea gâcitorilor biblice cari s'au publicat în numărul 47:

31. Cine s'a suiat la cer într'un val de foc, înaintea lui Ilie?

Judecători 13, 20.

32. Unde s'au prezentat 7 oameni la lucru, iar la mânăcare erau 8?

Evanghelia Ioan Cap. 21 vers 2-13.

33. Unde se vorbește mai întâi în Biblie despre cerneală, penită și scrisoare?

Ezechil 9, 2 și 3 Ioan 13.

34. Cu care prilej din Biblie, focul era purtat în oale?

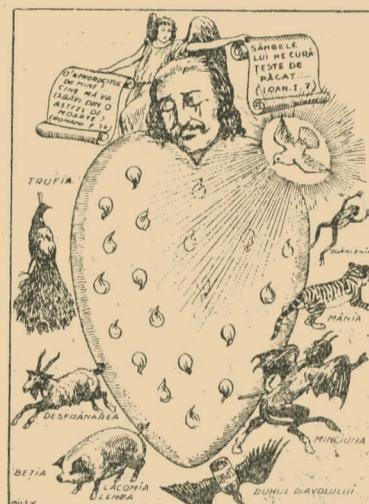
Judecători 7, 16.

35. Unde sunt în Biblie niște ochi stricați, cari însă văd foarte bine?

Matei 7, 3-5, »Ochii celui ce avea o bârnă în ei și totuși vedea păiu din ochiul fratelui său.«

36. Ce ne învață sf. Scriptură să cumpărăm, dar să nu vindem?

Prov. Solomon 23, 23: »Cum-pără adevărul și nu-l vinde.«

Istorioare mici cu înțeles mare.

La răspântile vieții.

Din războiul cel mare, un soldat îmi spunea o întâmplare plină de învățătură sufletească.

Pe frontul din Galia, soldații austriaci au fost la început trași în cursă, din partea adversarilor ruși, cu o apucătură şireată. Pe la răspântile drumurilor, erau table cu indicații minciinoase. Indicația de pe tablă arăta că drumul cutare și cutare duce colo și colo dar el ducea drept în tabără vrășmașului, adică drept la moarte și prin-soare.

Așa face și vrășmașul diavol. El a împănat răspântile vieții cu înșelăciuni — cu părerii minciinoase despre lume și viață — care duc direct la moarte și peire sufletească. »Multe cai i se par bune omului, dar la urmă ele duc la moarte« (Proverbe 16, 25).

Aceste sunt căile minciinoase ale diavolului.

A fi un creștin adevărat, înseamnă a putea cânta cu psalmistul: »pe căile poruncilor Tale Doamne am alergat... făcile picioarelor mele a fost cuvântul Tău și lumină cărărilor mele« (psalm 118). În viața cea sufletească nu sunt decât două căi: »calea vieții și calea morții« (Ieremia 21, 8). Pe care din aceste două ești tu?

„Metrul“ cel sufletesc.

Viața cea creștinească își are și ea o măsură a ei; un »metru« al ei. Iar »metrul« acesta este întrebarea: cât de

aproape ești tu de Isus Mântuitorul?

Dela »distanță« aceasta atâtăna puterea vieții noastre cei creștiniști.

Lozinca (parola) vieții și mântuirii noastre trebuie să fie: Mai aproape de Domnul, mai aproape de El... Mai lângă Domnul meu, mai lângă El.

Ce nu poți cumpăra cu banii?

Oare poți cumpăra orice cu banii? Ba! Poți cumpăra mâncare, dar nu și poftă de mâncare. Poți cumpăra perne moi, dar nu și somnul. Poți cumpăra medicină, dar nu și sănătate. Poți cumpăra multe cărți, nu însă și minte. Poți câștiga mulți prietini, nu însă și credința și prietenia lor statornică. Poți cumpăra multe desfășări, nu însă și fericire adevărată. Poți cumpăra cu banii multe desfășări și lucruri lumești, dar nu poți cumpăra cu ei împărăția lui Dumnezeu și mântuirea sufletului tău.

(Luate din cartea Mai lângă Domnul meu, mai lângă El, care a ieșit acum de sub tipar).

Raportul No. 75, Oastea Domnului, București.

Oaspeți de departe la adunarea noastră.

După sfânta slujbă (Biserica Sf. Apostoli), popor mult și osta și Domnului ascultând, în casa lui Dumnezeu, cuvântul de zidire sufletească a fr. Marin Tărănu despre Biserică și al Părintelui Gh. Comana despre Sf. Împărtășanie, ne-am îndreptat la orele 7 $\frac{1}{2}$, că de obicei, în Casă parohială a sfântului lăcaș spre a continua bucuria duhovnică ceasă. (Joi 26 Noembrie).

Între noi avem câțiva fr. preoți între cari pe Erarchul mănăstirilor din Moldova și Basarabia, Părintele Arhim. Daniil, fostul stareț al Mănăstirii Neamțu și pe Părintele Secaș dela Sibiu.

Fr. Oprisan arată bucuria duhovnicească a acestei împrejurări. Apoi ne cuvântă, plecând de la un fapt simplu și grăitor. În dimineață aceia chiar, copila sa, în vîrstă de 3 ani, își întrebă părintele, uitându-se la icoana Domnului Isus :

— Tată, cine a pus spinii acesteia pe capul lui Doamne-Doamne?

— Oameni răi, dragul tatii.

— Sui-mă, tată, pe un scaun să scot spinii lui Doamne-Doamne, că-i curge sânge și-L doare rău.

— ?!

Sub icoana Domnului, cu coroana de spini, sta scris: Ecce Homo (Iată omul); Ioan 19, 5.

Despre această telegramă cerească, pe care Pilat a bătut-o pentru

veșnicie în urechile inimii noastre, — fără să-și dea seama de cuprinsul ei necuprins, — am auzit cuvinte de cutremurare sufletească. Rând pe rând au defilat: gloatele cari și priamide en osanale împăratul... spre a-L duce peste 4 zile numai în striagăte: »la moarte cu El« (Luca 23, 18), »Răstignește-L« (Luca 23, 21); Învățătorii legii, căturarii, fariseii, marii preoți, cărora »Adevărul« le punea în lumină faptele lor; ucenicii cari se împrăștiaseră ca puji de găină după grindină... »Iată omul... arăta, pentru veșnicie, nestatornicia omului fireșc. Si pe Pilat îl zugrăveau cuvintele profetice rostit de el. De teama de a nu-și perde scaunul... a dat pe neprihănitul să fie răstignit, macar că »nu a aflat vină întru El«. Dar mai ales, vorbele acestea telegrafice arată pe Cel adus înaintea Tribunalului lumii: omul desăvârșit, omul fără păcat, față în față cu omul cel sălbăticit de păcat, de ură! Pe »omul durerii« zugrăvit cu veacuri înainte de Isaia (53) îl priveau mai ales, cuvintele acestea! Si încă pe cineva: pe Cea curată Maică și pe ucenicul iubirii ce stăteau la picioarele crucii! Ei înfățișează pe omul cel nou care renaște, pentru veșnicie, la picioarele Golgotei!

În timp ce fariseii tuturor vremilor »sting duhul« lui Dumnezeu

în ei tăgăduind învierea (renașterea), cei ce rămân cu lacrima lor lângă »Omul durerii«, »înflăcărează duhul«.

Fr. Al. Lascarov-Moldovanu a făcut o comunicare de bună întărire sufletească mâncând de la o altă telegramă cerească »Îndrăzniți, Eu am biruit lumea« (Ioan 16, 33).

Părintele Daniil, poftit să ne grăiască ceva, înfățișează pe călugări ca vechi ostași ai lui Hristos și se bucură de ostașia laicilor cari luptă cu hotărâre, în cadrul Bisericii, împotriva relelor ce duc la pierzare, în vorând astfel viața duhovnicească.

Părintele Secaș arată, cu temeiul și din Sf. Scriptură, cum Isus ne cheamă și azi să venim după El și datoria noastră de ostași cari nu trebuie să doarmă la post ci să vegheze cu Mântuitorul. Vorbirea sf. Sale a încălzit toate inimile.

Să cântat: »Trei Păstori se întâlniră«, »Isus Regele cel Mare«; »Mărturisiri-vă Domnului«, »În grădina Ghetsimani« și »Tatăl nostru«.

Rugăciunea de deschidere a făcut-o Părintele Secaș iar cea de închidere, Părintele Arhimandrit Daniil.

O atmosferă de pace, de iubire, de însuflețire domnește în toate sufletele. Mare bucurie a produs comunicarea de la sfârșit a Părintelui Comana care, întâlnindu-se la Alba-Iulia cu I. P. S. Mitropolit Nicolae, i-a vorbit despre adunările noastre înălțătoare și bunul arhiereu s-a bucurat în Domnul de mersul lucrului duhovnicesc.

La adunare au luat parte și frași de la Sărulești.

Secretariatul Oastei.

Merinde sufletească.*)

„Iar pe voi vă făcut vii cei ce erați morți, prin greșalele și păcatele voastre“.

(Efeseni: 2, 1).

Intr'un oraș din Anglia, este un orfelinat, unde se primesc copii nimănuți; copii cei părașiți cu totul. La primire ei sunt într'o stare grozavă: slabii, desculți, zdrențosi. Iar institutul s'apucă și îi fotografiază, aşa cum sunt. De ce? Pentru ca, mai târziu, întrucât s-ar nimeri să fie niște îngânați, să se umilească văzându-și starea grozavă de pierzare în care se aflau odinioară.

Așa trebuie să facem și noi cei cari l'am aflat pe Domnul: să ne gândim neîncetat cine am fost noi odată.

Sfânta Scriptură ne arată și nouă fotografia luată în timpul când »eram morți prin greșalele și păcatele, noastre«. Ce fotografie grozavă! Ea ne umilește și ne spăimântă de o parte, dar de altă parte ne umple inima de bucurie, de recunoștință, de slavă și laudă preascumpului nostru Mântuitor.

Dumnezeu bogat fiind în îndurare, pentru dragostea cea mare, cu care ne-a iubit, pe noi, cari am fost morți pentru păcate, ne-a înviat împreună cu Hristos: »Pe noi, cei ce eram morți prin greșalele noastre, ne-a făcut vii împreună cu Hristos — în dar sănătății măntuitori! — Să

împreună cu El ne-a scutat și împreună ne-a așezat întrucele cerești, în Hristos Isus. (Efeseni: 2; 5, 6).

Un sărman pagân, care îl promise pe Domnul, se trudia să-i explice unui alt pagân feliul cum a aflat el măntuirea prin Isus Hristos. Pagânul neconvertit nu-l înțelegea. Atunci fostul pagân prinse un vierme, un sărman vierme neputincios și îl puse pe o piatră, iar piatra o împrejură cu paie. Aprinse apoi pialele și din mijlocul flacărilor, deodată scoase viermele și îl scăpă de moarte.

»Eată — zise el — întocmai aşa s'a întâmplat și cu mine. Și eu eram un vierme mizerabil. Focul peirii ardea grozav în jurul meu și aş fi perit de sigur în focul iadului dacă Hristos nu-mi venea în ajutor și nu mă măntuia. Iată dar eu, păcătosul, trăesc din îndurarea Mântuitorului meu Isus Hristos.«

Isuse! viața noastră moartă! Isuse! învierea noastră. Prin Tine avem măntuirea, prin Tine îndreptarea noastră. O dă-ne Doamne dar și ajutor pentru întâia înviere și pentru umblarea în noua vieță!

Preot Cpt. T. Dr. Potcaș, Oradea-Mare.

*) Sub titlu »Merinde sufletească«, părintele, confesor militar, Dr. Potcaș, ne trimite un rând de foarte frumoase meditații religioase, pe care le vom da pe rând la foaie, îndreptând pe alocuri limba și stilul lor, ca să fie pe înțelesul tuturor. Mulțumim părintelui Potcaș pentru această prețioasă colaborare.

Încă o ceată de 30 ostași.

Prea Cucernice Părinte! De un an și jumătate ne îndeletnicim cu armele sfinte și credem că după această vreme vom putea ieși și noi la frontul sfânt. Deci vă rugăm să ne primiți și pe noi acești Morodani în rândul ostașilor pentru cucerirea împărășiei sfinte aici pe pământ.

Cu frătească dragoste,
Florian Rațiu, preot.

Urmăzează iscăliturile alor 30 de ostași împreună cu următoarea poală poezie:

Ezechil 37, 1-11.

Noi cei din comuna noastră Care scrisune-am în Oaste Adusune-am și noi aminte De prorocul cel ce zice: »Uitatu-m' am pe o vale Și-am văzut oasele goale Oase goale și uscate Pe cea vale aruncate. Dumnezeu în pară de foc A zis către-acel proroc:

— Profetește oaselor
Să stea pe piciorul lor
Și prorocul s'a rugat
Vântul Duhului a suflat
Și oasele a inviat
Și stând pe-a lor picioare
Erau oase foarte mare
— Și noi pe-a plângerii vale
Eram niște oase goale
Că de multe zeci de ani
Slujam numai lui satan.
Iar de-un an mergând pe doi
Prin părintele din loc
Întocmai ca acel proroc
Zi și noapte a strigat
Și pentru noi s'a rugat.
Vântul Duhului a suflat
Și pe noi ne-a deșteptat
De păcate ne-am lăsat
Și în Oaste am intrat
Ajută-ne Doamne sfinte
Să luptăm cu bărbătie
Pentru sfânta 'mpărătie.

Mihuțu Dimitrie,
com. Moroda, jud. Arad.

Pentru lucrul Domnului...

La Apelul fraților dela București pentru »lucrul Domnului«, sosesc mereu răspunsuri din »toate unghurile țării«. Continuăm cu publicarea darurilor sosite.

Dela Oastea din Sărulești—Ilfov.

Dela Oastea Domnului din com. Sărulești, jud. Ilfov, am primit prin preaiubitul nostru luptător de acolo, părintele Zidărescu, un dar de 1550 Lei (fără specificare de nume).

Dela Oastea din Tilișca jud. Sibiu.

Dela ostașii Domnului din Tilișca, am primit un dar de 300 Lei.

Dela Oastea din Poiana-Mărului.

Dela Oastea din Poiana-Mărului am primit un dar de 500 Lei însoțit de următoarele rânduri: Prea Cucernice Părinte Trifa! La apelul fraților dela București, după modestele noastre puteri am contribuit și noi, și anume:

Ioan Flangea, cantorul bis. Lei 100	Gheorghe Gh. Drăgoiu	Lei 40
Ioan Dobrescu, cantonier	Ioan C. Gogonea	20
Gheorghe N. Frenț	Subsemnatul	100
Ioan Ios. Gogonea, invalid de război cu piciorul zdrobit, om sărac dar bogat	Ioan I. Grapă	40
în cele bune	Total, Lei 500—	

Si cu această ocazie binevoiți a primi P. C. Părinte dragostea ce

Vă păstrăm pentru lupta cauzelor sfintei, pentru care trăi și muncii. Bârfelile și batjocurile celor necredincioși nu numai că nu te vor descuraja, — dar mai mult Te va întări în lupta pentru credință și sfânta lege.

Fie Domnul binecuvântă, că ni te-a redat iar, întreg, deplin sănătos, drept îndreptând cuvântul adevărului.

Poiana-Mărului, în 15 Noemvrie 1931. Preot Moise Micu.

Dela Oastea din Vânători—Lisa—Teleorman.

Dela secretariatul Oastei din com. Vânători, Lisa, Viișoara, am primit prin fratele I. P. Savu, un dar de 800 Lei, dela următorii:

Ioan P. Savu	Lei 125	Tănase D. Stoica	Lei 29
Ioan R. Cocaraci	60	Radu Roșu	23
Nedea Desculțu	60	Anghelache Zorilă	20
Ștefan C. Opaina	50	Spirea P. Drăguț	20
Eftimie C. Opaina	20	Mitică Joenel	108
Iancu Gh. Bârcă	50	Iancu Tânăraru	50
Vasile Soare	40	Ioan D. Nicolau	45
Gheorghe Guliman	40	Iancu Sandu	20
Ivan L. Celcopăcă	40	Cu total Lei 800—	

Dela Oastea din Secusigiu—Arad.

Dela Oastea Domnului din com. Secusigiu, jud. Arad, am primit un dar de 433 Lei (fără specificarea donatorilor).

Dela Oastea din Sadu—Sibiu.

Dela frații ostași din com. Sadu, jud. Sibiu, am primit un dar de 500 Lei, care ni l'a adus conducătorul Oastei de acolo, iubitul nostru luptător, cantorul Boletă.

Alte daruri.

Letitia Pincu, com. Ciacova, jud. Timiș	Lei 100	Ioachim Pârvu	Lei 50
Persida Novac, c. Ciacova, jud. Timiș	50	Ana Socaci, ambi din com. Reșița, jud. Caraș	20
Gheorghe Anastasescu, Iași	50	Costache I. Năstase, com. Botești, jud. Fălcu	60
Gheorghe Cioara, com. Săcătura, jud. Turda	50	Mihai Popovici, Salonta-Bihor	45
Preet Chirilă Serafimescu, com. Boiușoara, jud. Argeș	50	Ioan Tepelea, com. Beznea, jud. Bihor	30
Elena Albu, Hunedoara	200	Elena Albu, Hunedoara	

Mulțumim și din acest loc fraților ostași și tuturor dăruitorilor pentru dragostea ce ne-au arătat-o. Bunul Dumnezeu să răsplătească cu dar și ajutor de sus darurile și jertfele lor.

Cartea

„Mai lângă Domnul meu, mai lângă El“
a ieșit a doua oară de sub tipar — în format mai mic și prelucrată pe alocuri.

Una din cărțile cele mai dulci dela Oastea Domnului a fost, desigur, cartea »Mai lângă Domnul meu« care s'a desfăcut într'un an în 10 mi de exemplare și n'am mai avut-o de mult. Am tipărit-o acum a doua oară, în Tipografia Oastei Domnului, în format mai mic; prelucrată și întregită pe alocuri.

În noua ediție se află și o minunată cantică pusă pe note, »Mai lângă Dumnezeu«; o cantică nouă și foarte frumoasă.

Recomandăm și această carte tuturor celor ce însetoșează după hrană duhovnicească. Ostașii Domnului vor putea face și cu această carte bună

pescuire sufletească răspândindu-o pe tot locul. Pe mulți i-a făcut să lăcrimeze aceasta carte.

Prețul ei este 15 Lei.

S'a gătat cartea cu „Pildele Mântuitorului“.

Cartea cu »Pildele Mântuitorului« s'a gătat. Slăvit să fie Domnul că ne-a ajutat să o tipărim și să o desfacem în 15 mii de exemplare.

Sunt pe gătate și altele din cărțile Oastei, iar retipărirea lor numai cu greu și târziu se va mai putea face. Cei ce vor să aibă aceste cărți, să și le comandeze până le mai pot afla.